

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

П Р А К Т И К А

по прилагането на Кодекса за застраховането във връзка с Решението на Съвета на надзорниците на Европейския орган по застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) за сътрудничеството на органите за застрахователен надзор на държавите членки на Европейското икономическо пространство (ЕЮРА-BoS-21-234) от 10 юни 2021 г.

(приета с решение на Комисията за финансов надзор по протокол № 5 от 5 февруари 2025 г.)

На основание чл. 9, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор и чл. 9, ал. 3 от Кодекса за застраховането Комисията за финансов надзор (Комисията) оповестява настоящата практика по прилагането на чл. 15, 31, 32, 40, 43-47, 49, 50, 53а, 53б, 70, 123, 214-218, 221-227, 324, 576-580, 585, 587, 590-594, 603, 606, 612, 614, 623, 624, 633 и 634 от Кодекса за застраховането, във връзка с Решението на Съвета на надзорниците на Европейския орган по застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) относно сътрудничеството на органите за застрахователен надзор на държавите членки на Европейското икономическо пространство (ЕЮРА-BoS-21-234) от 10 юни 2021 г.

I. Общи положения

1. Комисията и нейният заместник-председател, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ (заместник-председателя) прилагат в надзорната си практика Решението на Съвета на надзорниците на Европейския орган по застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) относно сътрудничеството на органите за застрахователен надзор на държавите членки на Европейското икономическо пространство (ЕЮРА-BoS-21-234) 10 юни 2021 г. (Решението за сътрудничество) заедно с приложението към него (приложение към настоящата практика).

2. Оповестяването на настоящата практика има за цел да осигури систематично и последователно прилагане на Решението на сътрудничество от самата Комисия, както и да повиши осведомеността на поднадзорните на Комисията лица относно информацията, която е необходима на Комисията с оглед ефективното и последователно прилагане в нейната надзорна практика на Решението за сътрудничество и приложението към него.

3. За целите на настоящата практика използваните в нея понятия имат смисъла съгласно Кодекса за застраховането.

II. Особени изисквания във връзка с прилагане на отделни изисквания на приложението към Решението за сътрудничество.

4. Във връзка с прилагането на раздел 2.5 от приложението към Решението за сътрудничество, при подаване на искане за издаване на лиценз по чл. 31 и 32 от Кодекса за застраховането, Комисията изисква от заявителя да предостави декларация за предишно

официално или неофициално искане, подадено от него или от негови акционери с квалифицирано участие, за издаване на лиценз за извършване на дейност по застраховане или презастраховане в друга държава членка или трета държава, което е било оттеглено от заявителя или отхвърлено от компетентния орган.

5. В случаите, когато искане по т. 4 е било отхвърлено или оттеглено, Комисията изисква писмено обяснение от заявителя за причините за това и при необходимост прилага т. 2.5.2 от приложението към Решението за сътрудничество.

6. Във връзка с прилагането на раздел 2.6 от приложението към Решението за сътрудничество, при подаване на искане за издаване на лиценз за извършване на застрахователна дейност, която се планира да се извършва изключително или предимно в друга държава членка, Комисията изисква от заявителя да предостави писмено обяснение за причините за това стратегическо решение. В този случай Комисията влиза във връзка с надзорния орган на приемащата държава членка, за да улесни по-доброто разбиране на състоянието и обстоятелствата, свързани с планираната дейност на предприятието.

7. Във връзка с прилагането на раздел 3.1 и 3.2 от приложението към Решението за сътрудничество и във връзка с преценката на системата на управление и на финансовото състояние на местен застраховател, който възнамерява да създаде клон на територията на друга държава членка или да извършва дейност при условията на свободата на предоставяне на услуги в друга държава членка, Комисията изисква към уведомлението по чл. 45, ал. 2 от Кодекса за застраховането, съответно по чл. 46, ал. 1 от Кодекса за застраховането, да бъдат представени следните допълнителни документи:

7.1. Изменена и допълнена програма за дейността на местния застраховател, актуализирана и изготвена на база одитирани годишни отчети по МСФО за последната финансова година. В Програмата за дейността, информацията, данните, допусканията, дистрибуторската мрежа, обработката и ликвидацията на щети, презастрахователните договори и всички бизнес/финансови прогнози, включително по бизнес линии, относно дейността в България и чужбина следва да бъдат представени общо за дружеството и поотделно за държавата, в която се планира извършването на трансграничната дейност, както и за всяка друга държава, в която дружеството извършва или планира да извършва дейност, както следва:

7.1.1. детайлна информация относно класовете застраховки, които застрахователят възнамерява да предлага във всяка държава и естеството на рисковете, които възнамерява да покрива;

7.1.2. презастрахователна програма, включваща информация за териториалното покритие на презастрахователните договори, както и копия на всички презастрахователни договори с териториално покритие в държавите, в които ще се осъществява трансграничната дейност;

7.2. Доклад за извършена собствената оценка на риска и платежоспособността (СОРП), като неразделна част от бизнес стратегията, която винаги се взема предвид при стратегически решения, във връзка с планираното извършване на трансгранична дейност. Извършената СОРП трябва да взема предвид актуалната Програма за дейността, в която е отразена планираната дейност и да бъде изготвена на база одитирани годишни отчети за последната финансова година.

7.3. Изменена и допълнена политика за управление на риска, свързан с подписваческата дейност и заделяне на технически резерви по чл. 77, ал. 1, т. 3, буква „а“, подбуква „аа“ от Кодекса за застраховането, в която трябва са дефинирани вътрешни подписвачески лимити за поемане на риск на ниво полица, тип продукт и линия бизнес, както и максимални концентрационни (под)лимити по отделните типове продукти и бизнес линии, включително поет риск към едно лице/група свързани лица, а при възможност и по други критерии, за които е приложимо (напр. географска област, индустрия).

8. При извършване на преценката по чл. 45, ал. 4 и чл. 46, ал. 3 от Кодекса за застраховането Комисията взема предвид обстоятелства, свързани със системата на

управление и финансовото състояние на застрахователя, както и действия или бездействия в пазарното поведение на застрахователя, които могат да доведат или са довели до:

8.1. нарушаване разпоредбите на Кодекса за застраховането, на подзаконовите актове по прилагането му, на пряко приложимото право на Европейския съюз, на актове на Комисията или на заместник-председателя или на политиките на застрахователя по чл. 77 от Кодекса за застраховането;

8.2. възпрепятстване на упражняването на застрахователния надзор;

8.3. застрашаване на финансовата или организационната стабилност на застрахователя;

8.4. застрашаване интересите на ползвателите на застрахователни услуги.

9. Обстоятелства, действия или бездействия, които се вземат предвид от Комисията в случаите по т. 8, могат да бъдат например:

9.1. отчетено покритие на КИП и МКИ към края на последната финансова година, както и през последващи тримесечни периоди, което не надвишава заложените в риск апетита на дружеството предупредителни прагове за покритие на КИП и МКИ;

9.2. пълно или частично неизпълнение на принудителна административна мярка (ПАМ), приложена от Комисията или заместник-председателя, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с влязло в сила решение, или друга препоръка или предписание, дадена в процеса на текущия надзор;

9.3. наличие на открито и незавършило производство пред Комисията или пред заместник-председателя по прилагане на ПАМ или открит и незавършила проверка на място или дистанционна проверка;

9.4. наличие на модифицирано одиторско мнение в последния годишен финансов отчет (ГФО).

10. Във връзка с прилагането на т. 3.1.1.6. и 3.2.1.6 от приложението към Решението за сътрудничество Комисията, когато е уместно, извършва неформален обмен на информация с надзорния орган в приемащата държава, преди да изпрати пълното уведомление относно намерението на местен застраховател да извършва трансгранична дейност на територията на приемащата държава членка. Такъв неформален обмен на информация се извършва във всеки случай, когато финансовото състояние на застрахователя, подал уведомление за извършване на дейност при условията на правото на установяване, или на свободата за предоставяне на услуги, е в процес на влошаване или е налице застрашаване на интересите на потребителите. Неформалният обмен на информация се извършва с цел да се подобри сътрудничеството между Комисията и надзорния орган на приемащата държава членка, с оглед предотвратяване на неблагоприятно засягане на интересите на ползвателите на застрахователни услуги.

Приложение: Решение на Съвета на надзорниците относно сътрудничеството на органите за застрахователен надзор на държавите членки на Европейското икономическо пространство (ЕЮРА-BOS-21-234) от 10 юни 2021 г.

Практиката е приета с решение на Комисията за финансов надзор по протокол № 5/05.02.2025 г. и се прилага от датата на приемането ѝ.